

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Karla Černína, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **skupina podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, registrovaná u správce daně pod DIČ: CZ699002069**
zastoupená členem skupiny Hortim-International, spol. s r. o.
sídlem Kšírova 242, Brno
zastoupeným advokátkou JUDr. Petrou Novákovou
sídlem Chodská 1366/9, Praha 2

proti
žalovanému: **Specializovaný finanční úřad**
sídlem nabř. Kpt. Jaroše 100/7, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 1. 2021, č. j. 5214/21/4300-12711-110766

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V projednávané věci jde o posouzení zákonnosti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o prominutí příslušenství daně.
2. Žadostí ze dne 27. 10. 2020 žalobkyně opakovaně požádala o prominutí veškerých úroků z prodlení za zdaňovací období od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013, které dosáhly celkové výše 28 762 847 Kč. Její první žádost podaná dne 7. 4. 2020 byla zamítnuta rozhodnutím správce daně ze dne 30. 6. 2020, č. j. 106689/20/4300-12711-110766. V nové žádosti uvedla v souladu s pokynem GFŘ-D-45 z 23. 6. 2020 i jiné důvody než ty, které obsahovala původní žádost. Doplnila, že daň ve výši 37 364 840 Kč, která jí byla doměřena dodatečnými platebními výměry ze dne 21. 1. 2019, byla uhrazena v celé výši dne 31. 1. 2019, tedy téměř rok před datem splatnosti. Po zamítnutí odvolání proti dodatečným platebním výměrům uhradila žalobkyně i penále. Důvody ospravedlňující prominutí úroků z prodlení spatřuje v následujících 4 skutečnostech: 1) prodlení s úhradou daně a s tím spojené úroky vznikly v důsledku postupu správce daně, nikoliv žalobkyně, 2) podnikatelská činnost žalobkyně byla zásadně ovlivněna pandemií koronaviru, 3) výše úroku dosahuje téměř výše doměřené daně, což v kombinaci s aktuální hospodářskou situací zakládá mimořádnou tvrdost úroku, 4) existují důvody pro posečkání ve smyslu § 156 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu.
3. Žalovaný žádost přezkoumal podle § 259b daňového řádu, nicméně neshledal existenci ospravedlnitelného důvodu pro prominutí příslušenství ve smyslu Pokynu GFŘ-D-45 („Pokyn“). Proto žádost v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl. Konstatoval rovněž, že žádný z tvrzených důvodů není takové intenzity, aby se jednalo o ospravedlnitelný důvod nad rámec pokynu GFŘ.

II. Žaloba

4. Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky.
5. Uvedla, že mezi ní i žalovaným je nesporné, že neexistují důvody vylučující možnost prominutí úroků. Spornou otázkou však je, zda žalobkyně naplnila ospravedlnitelný důvod prodlení ve smyslu § 259b odst. 2 daňového řádu. Pokyn v bodě III. 3 stanoví demonstrativní výčet situací představujících ospravedlnitelný důvod prodlení. Jak plyne ze samotného pokynu, daný výčet je pouze demonstrativní. Žalobkyně je přesvědčena, že v jejím případě důvody pro prominutí daně dány byly.
6. Jako první důvod své žádosti uváděla, že prodlení s úhradou daně vzniklo v důsledku postupu žalovaného. K tomu žalovaný uvedl, že mu nemůže být kladeno k tíži, že žalobkyně neuhradila daň ve správné výši. Tím se však odůvodnění žalovaného míjí s důvody žádosti o prominutí. Argumentace žalobkyně spočívala v tom, že i přes skutečnost, že žalovaný provedl u žalobkyně místní šetření dne 4. 9. 2013, daňovou kontrolu zahájil až 3. 2. 2016 a dodatečné platební výměry vydal až v lednu 2019, přestože předmětem kontroly byla totožná zdanitelná plnění jako ta prověřovaná při místním šetření (dodání pistácií). Za daných skutkových okolností nelze délku prodlení s úhradou daně přičítat výlučně žalobkyni. Pakliže by žalovaný zahájil kontrolu dříve, délka

prodlení by byla mnohem kratší, což by znamenalo i nižší úrok z prodlení. Pokud žalovaný tuto skutečnost nezohlednil, je jeho rozhodnutí nezákonné.

7. Druhým důvodem žádosti byly dopady pandemie koronaviru na hospodaření žalobkyně. K tomu žalovaný poznamenal, že i pokud by bylo možné srovnávat pandemii s živelnou pohromou, muselo by k ní dojít ke dni původní splatnosti daně, jak plyne z bodu III. 3. A Pokynu. Žalobkyně se domnívá, že Pokyn jde nad rámec vymezený daňovým řádem, neboť ten žádné časové omezení podmínek posuzování nestanoví. V této části by Pokyn neměl být aplikován. Navíc je daná podmínka nelogická. Pokud daňový řád umožňuje individuální prominutí úroku z prodlení, je nutno existenci ospravedlnitelného důvodu posuzovat primárně k okamžiku, kdy mělo dojít k úhradě tohoto úroku.
8. Třetí důvod prominutí spatřuje žalobkyně ve výši doměřeného úroku. Ten se blíží výši doměřené daně, což v kombinaci s aktuální situací žalobce zakládá mimořádnou tvrdost. Výše úroku představující 14% plus repo sazba v sobě obsahuje sankční prvek a neodpovídá hodnotě peněz. Žalobkyně tak je za doměření daně trestána dvakrát: jednou prostřednictvím penále, podruhé úrokem z prodlení. O sankční povaze úroku svědčí rovněž důvodová zpráva k novele daňového řádu provedené zákonem č. 267/2014 Sb. nebo důvodová zpráva k novele č. 283/2020 Sb. Tvrzení žalovaného, že penále bylo žalobkyni ze 75 % prominuto, na dvojím uložení sankce nic nemění.
9. Ani čtvrtý důvod spočívající ve skutečnosti, že v případě žalobkyně došlo k posečkání s úhradou úroku z prodlení, žalovaný neuznal. Pokyn však výslovně jako jeden z ospravedlnitelných důvodů uvádí povolení posečkání úhrady daně. Je nerozhodné, že nedošlo k povolení posečkání daně, ale úhrady příslušenství daně. V řízení o posečkání byla zohledňována negativní hospodářská situace žalobkyně. Není tedy důvod, aby na posečkání s úhradou příslušenství daně bylo nahlíženo odlišně než na posečkání úhrady daně. Byla-li v řízení o posečkání příslušenství zohledňována obtížná hospodářská situace (zejména v důsledku pandemie koronaviru), není zřejmé, proč totožná situace nebyla vzata v úvahu v nynějším řízení.
10. Z popsanych důvodů žalobkyně navrhla, aby soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný ve vyjádření k žalobě shrnul, že správce daně v řízení o žádosti o prominutí úroku z prodlení nejprve posuzuje, zda jsou splněny podmínky pro podání žádosti. Následně ověřuje, zda nejsou dány okolnosti vylučující možnost prominutí úroku z prodlení. Jádrem posuzování pak je, zda konkrétní důvody lze posoudit jako ospravedlnitelné důvody prodlení. Pokud ano, posuzuje správce daně rozsah, v jakém bude úrok prominut. Správce daně má poměrně široké diskreční oprávnění, v rámci něhož může zhodnotit okolnosti daného případu. V zájmu jednotnosti rozhodování byl vydán Generálním finančním ředitelstvím pokyn k promíjení příslušenství daně, který stanoví jednotný postup a demonstrativně uvádí, které důvody je možné považovat za ospravedlnitelný důvod prodlení. V souladu s tímto pokynem žalovaný postupoval, což je patrné z napadeného rozhodnutí.
12. Při přezkumu diskreční pravomoci správce daně se uplatňuje tzv. omezený soudní přezkum (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2019, č. j. 4 Afs 342/2018-35, nebo ze dne 4. 2. 2021, č. j. 7 Afs 31/2019-21). Lze tak přezkoumat pouze

skutečnost, zda došlo k řádnému zjištění skutkového stavu (o tom v projednávané věci nepanují pochybnosti), zda správní orgán nepřekročil limity správního uvážení a zda je správní úvaha řádně a logicky odůvodněna. Tyto podmínky má žalovaný za splněné. Nesouhlas žalobkyně se závěry napadeného rozhodnutí nemůže být předmětem soudního přezkumu. Závěry žalovaného o neexistenci ospravedlnitelného důvodu prodlení by tak neměly být soudem vůbec přezkoumávány.

13. I přesto se žalovaný vyjádřil k jednotlivým důvodům žádosti. Nesouhlasí s tím, že by prodlení bylo způsobeno postupem správce daně. Žalobkyně je podle § 135 odst. 2 daňového řádu povinna daň tvrdit. Pouze v důsledku jejího jednání nebyla doměřená daň stanovena ve správné výši. Této odpovědnosti se nelze zbavit tvrzením, že žalovaný měl jednat rychleji. Příslušná doměřovací řízení byla zahájena v okamžiku, kdy byly zjištěny skutečnosti nasvědčující tomu, že doměřená daň nebyla stanovena správně, tj. po ukončení daňové kontroly. Žalobkyni navíc nic nebránilo podat dodatečná daňová přiznání před zahájením daňové kontroly.
14. Ani druhý důvod související s pandemií koronaviru neobstojí. Není pochyb o tom, že pandemie měla vliv na podnikatelskou činnost žalobkyně. Tato skutečnost ovšem nastala až po původním dni splatnosti doměřené daně. Ospravedlnitelný důvod se však musí vždy vázat k okamžiku, kdy měla být daň uhrazena. Nelze pominout ani fakt, že žalobkyně doměřenou daň uhradila před náhradním datem splatnosti již 1. 2. 2019. Otázka, zda je nyní schopna splácet úroky z prodlení, je předmětem řízení o posečkání úhrady daně.
15. Jako ospravedlnitelný důvod pak nelze vyhodnotit ani samotnou výši úroku z prodlení. Ta totiž nijak nemohla ovlivnit prodlení s úhradou daně. Tvrdost úroku se navíc posuzuje s ohledem na sociální a majetkové poměry konkrétního subjektu. Otázka tvrdosti je zohledňována, pokud existuje ospravedlnitelný důvod prodlení. To v daném případě nenastalo. K námitce sankční povahy úroku dodal, že úrok z prodlení plní funkci paušalizované náhrady škody. I pokud by penále bylo překážkou pro uplatnění úroku z prodlení (což podle žalovaného není), jednalo by se o vadu platebních výměrů na úrok z prodlení, nikoliv o důvod prominutí.
16. K důvodu odkazujícímu na povolení posečkání žalovaný zopakoval, že v nynější věci nedošlo k povolení posečkání úhrady daně, ale úroku z prodlení. Doměřená daň byla uhrazena téměř rok před náhradním dnem splatnosti.
17. Navrhl proto, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci soudem

18. Soud rozhodl o věci samé bez nařízení jednání za splnění podmínek vyplývajících z § 51 s. ř. s.
19. **Žaloba není důvodná.**
20. Podle § 259b daňového řádu *je daňový subjekt oprávněn požádat správce daně o prominutí úroku z prodlení nebo úroku z posečkané částky, pokud byla uhrazena daň, v důsledku jejíhož neuhrazení úrok vznikl* (odst. 1). *Správce daně může zcela nebo zčásti prominout úrok z prodlení nebo úrok z posečkané částky, pokud k prodlení s úhradou daně došlo z důvodu, který lze s přihlédnutím k okolnostem daného případu ospravedlnit. Při tom není vázán návrhem daňového subjektu* (odst. 2). *Při posouzení rozsahu, ve kterém bude úrok prominut, správce*

daně zohlední skutečnost, zda ekonomické nebo sociální poměry daňového subjektu zakládají tvrdost uplatněného úroku (odst. 3).

21. Je třeba vycházet z toho, že na prominutí úroku z prodlení není právní nárok, a to ani při splnění základních vstupních či formálních předpokladů, kterými jsou podání žádosti o prominutí a uhrazení daně, v jejímž důsledku úrok z prodlení vznikl. Rozhodování o žádosti o prominutí úroků z prodlení je totiž vázáno na správní úvahu správce daně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2019, č. j. 4 Afs 342/2018-35). Správní uvážení svěřené správci daně sice nevyklučuje soudní přezkum rozhodnutí o nevyhovění žádosti o prominutí úroku, avšak soudní přezkum se musí zaměřit na to, zda správce daně aplikaci tohoto uvážení založil na řádně zjištěném skutkovém stavu, zda užil zákonná kritéria (jak ta zákonem výslovně stanovená, tak i kritéria vyplývající z ústavního pořádku, např. zákaz diskriminace či ochrana legitimního očekávání založeného na ustálené správní praxi) a zda správní uvážení při rozhodování o žádosti daňového subjektu řádně a logicky odůvodnil (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2006, č. j. 2 Afs 207/2005 - 55, č. 1472/2008 Sb. NSS).
22. Mezi účastníky není sporu o tom, že skutkový stav věci byl zjištěn řádně. Žalobkyně rovněž netvrdí, že by odůvodnění napadeného rozhodnutí trpělo nedostatky. Požaduje však přezkum správnosti důvodů vedoucích k zamítnutí její žádosti. V tom je nutno do jisté míry souhlasit se žalovaným, že role soudu při přezkumu důvodů nevyhovění žádosti je vskutku omezená. Přezkum úvah žalovaného je možný zejména v tom směru, zda nevybočil z ustálené soudní praxe, tj. zda jeho rozhodnutí odpovídá ustálené praxi správních orgánů zakotvené v pokynech GFŘ. V době rozhodování o žádosti byl platný pokyn č. GFŘ-D-45 k promíjení příslušenství daně z 23. 6. 2020, který je součástí předloženého správního spisu (viz č. 45).
23. Žalobkyně svoji žádost o prominutí příslušenství daně založila na 4 důvodech. Žalovaný žádosti nevyhověl, neboť měl za to, že ani jeden z tvrzených důvodů nelze podřadit pod důvody výslovně zmiňované v části III. 3 Pokynu, ani pod jiný ospravedlnitelný důvod v Pokynu neuvedený. S tímto hodnocením se soud ztotožnil.
24. Pokyn v části III. 3. A stanoví, že „[s]právce daně posuzuje splnění ospravedlnitelného důvodu prodlení dle situace zpětně ke dni splatnosti či náhradní splatnosti daně.“ Dále z Pokynu plyne, že důvody v něm uvedené umožňující prominutí příslušenství daně jsou vymezeny pouze demonstrativně. Není tedy vyloučeno, že správce daně dospěje k závěru, že lze prominout úroky i z důvodu v pokynu neuvedeného. Podle Pokynu však platí: „Mělo by jít o výjimečný případ, který je z lidského hlediska omluvitelný a z hlediska materiálního představuje prohřešek spíše formalistický. Možnost docílit prominutí úroku by tak neměla svědčit daňovým subjektům, které se do prodlení dostaly v důsledku vlastní liknavosti, nezodpovědnosti či úmyslného jednání. Prominutí úroku by nemělo s ohledem na zásadu legitimního očekávání způsobit, že na pozdní úhradu daně nebude nahlíženo jako na prohřešek. I nadále musí být zachováno pravidlo, že neplnění zákonné povinnosti má své konsekvence v podobě následku za porušení povinnosti při správě daní. Prominutí úroku proto nemůže sloužit k setření rozdílu mezi těmi, kteří své povinnosti plní řádně a včas, a těmi, kteří je neplní.“
25. Žalobkyně důvody pro prominutí úroku z prodlení buďto klasifikovala jako důvody v Pokynu výslovně neuvedené (prodlení v důsledku postupu správce daně), případně jako důvody uvedené v bodě 4 čl. III. 3. A Pokynu (naplnění důvodů pro posečkání), bodech 2 a 5 čl. III. 3. A Pokynu (pandemie koronaviru), resp. v bodě 2 čl. III. 3. B Pokynu (výše

úroku). Bod 2 čl. III. 3. A Pokynu stanoví, že úrok lze prominout do výše 100%, pokud jde o daňového dlužníka, kterému „nepříznivý zdravotní stav (dočasný nebo trvalý) zabránil plnit jeho daňové povinnosti (nutno doložit prokazatelným způsobem).“ Bod 4 stanoví možnost prominutí do výše 20 % u daňového subjektu, jemuž bylo „povoleno posečkaní úhrady daně, k níž se váže úrok z posečkané částky, o jehož prominutí je žádáno (§ 156 daňového řádu).“ Konečně bod 5 pak umožňuje prominutí až do výše 100 %, pokud byl daňový subjekt „stížen živelní pohromou, bromadnou či individuální, v průběhu kalendářního roku, kdy mělo dojít k platbě daně. Za živelní pohromu se považují nezaviněný požár a výbuch, blesk, vichřice s rychlostí větru nad 75 km/h, povodeň, záplava, krupobití, sesouvání půdy, sesuny půdy a skalní zřícení, pokud k nim nedošlo v souvislosti s průmyslovým nebo stavebním provozem, sesouvání nebo zřícení lavin a zemětřesení dosahující alespoň 4. stupně mezinárodní stupnice udávající makroseismické účinky zemětřesení.“ Část III. 3. B se týká posuzování rozsahu, ve kterém bude úrok prominut ve smyslu § 259b odst. 3 daňového řádu. Zohledňuje se, zda ekonomické nebo sociální poměry daňového subjektu zakládají tvrdost uplatněného úroku. Bod 2 této části pak uvádí, že kritériem pro posouzení zvýšení rozsahu prominutí úroků je skutečnost, zda ekonomické nebo sociální poměry daňového subjektu zakládají tvrdost uplatněného úroku. Toto kritérium může modifikovat procentuální ohodnocení zjištěné dle čl. III. 3. A Pokynu.

26. K jednotlivým důvodům obsaženým v žádosti žalobkyně soud uvádí následující.
27. Prvním důvodem pro prominutí příslušenství byla podle žalobkyně skutečnost, že prodlení vzniklo v důsledku postupu správce daně. Žalovaný měl za to, že je to naopak žalobkyně, kdo chybně přiznal výši daně, a že doměření daně na základě daňové kontroly nelze klást k tíži správce daně. Soud se ztotožnil s úvahou žalovaného, že tvrzený důvod nepředstavuje jiný ospravedlnitelný důvod pro prominutí příslušenství daně. Akceptováním tohoto důvodu by byl setřen rozdíl mezi včasným a správným přiznáním daňové povinnosti a doměřením daně v důsledku postupu správce daně. Taková okolnost je přitom výslovně zmíněna na str. 14 Pokynu jako okolnost neumožňující prominutí úroku z prodlení. Ani v situaci, kdy správce daně mohl mít již na základě místního šetření určité indicie o nezákonnosti tvrzené daně, nemůže mu být doměření daně až po provedení daňové kontroly zahájené o 3 roky později přičítáno k tíži při posuzování důvodů prominutí příslušenství daně. Je to primárně daňový subjekt, který je povinen přiznat a uhradit daň ve správné výši. Nejedná se tedy o jiný ospravedlnitelný důvod ve smyslu § 259b odst. 2 daňového řádu.
28. Druhým důvodem mělo být zasažení hospodářské situace žalobkyně pandemií koronaviru. Zde žalovaný poznamenal, že tvrzený důvod nelze podřadit pod čl. III. 3. A bod 2 (nepříznivý zdravotní stav dlužníka) ani bod 5 (živelní pohroma), neboť oba důvody se vztahují ke kalendářnímu roku, kdy mělo dojít k platbě daně (tj. rok 2013, resp. 2014). Pandemie koronaviru však ovlivňuje hospodářskou situaci žalobkyně až v době, kdy je žádáno o prominutí příslušenství. Rovněž jiné důvody v Pokynu neuvedené se podle žalovaného musí vztahovat k datu původní nebo náhradní splatnosti daně (rok 2020). Žalobkyně se mylí v tom, že by požadavek Pokynu ohledně svázání důvodů prodlení s okamžikem úhrady daně šel nad rámec zákona a nebylo by jej možné aplikovat. Daný požadavek přímo vyplývá z § 259b odst. 2 daňového řádu, neboť předmětné ustanovení váže ospravedlnitelný důvod prodlení k okamžiku prodlení s úhradou daně. I v tomto soud souhlasí se žalovaným, že žalobkyní tvrzený důvod nelze chápat jako ospravedlnitelný

důvod prodlení, neboť nastal až v době podání žádosti o prominutí příslušenství daně, nikoliv v době původní či náhradní splatnosti daně.

29. Třetím důvodem byla podle žalobkyně samotná výše úroku. K tomu žalovaný zmínil, že úrok z prodlení vzniká ze zákona a povinnost jej hradit je objektivní. Doplnil, že žalobkyni bylo ze 75 % prominuto penále. Výše úroku z prodlení tak podle žalovaného nemůže představovat ospravedlnitelný důvod prodlení a nelze přistoupit k další fázi promíjení a hodnotit naplnění podmínek ekonomických nebo sociálních poměrů zakládajících tvrdost úroku z prodlení. Soud ve shodě se žalovaným opakuje, že sama žalobkyně váže tento důvod k části III. 3. B Pokynu. Předmětná část Pokynu se však vztahuje k § 259b odst. 3 daňového řádu, tj. ke zkoumání rozsahu prominutí. Zkoumání těchto důvodů nicméně přichází v úvahu až v případě, že je naplněn některý ospravedlnitelný důvod prodlení ve smyslu § 259b odst. 2 daňového řádu. V nynějším případě žádný ospravedlnitelný důvod prodlení shledán nebyl, proto nebylo na místě zkoumat ekonomické a sociální poměry žalobkyně zakládající tvrdost úroku. Ani námitky o dvojím trestání žalobkyně z výše uvedených důvodů neobstojí. Navíc, jak správně poznamenal žalovaný, pokud žalobkyně s výší úroku z prodlení nesouhlasila, mohla proti platebním výměrům na úroky z prodlení ze 4. 5. 2020 brojit odvoláním, což neučinila.
30. Konečně čtvrtým důvodem měla být skutečnost, že žalobkyni bylo povoleno posečkání úhrady úroků z prodlení. Žalovaný v napadeném rozhodnutí zmínil rozhodnutí o posečkání z 3. 4. 2020 i následná rozhodnutí o změny doby posečkání, v nichž přihlédl k současné hospodářské situaci žalobkyně ovlivněné pandemií koronaviru. Neshledal však, že by tato skutečnost měla být ospravedlnitelným důvodem pro prominutí úroku z prodlení. I zde soud souhlasí se žalovaným, že povolení posečkání úhrady příslušenství daně nelze chápat jako důvod uvedený v bodě 4 čl. III. 3. A Pokynu. Ten totiž hovoří pouze o posečkání úhrady daně, k níž se váže úrok z posečkané částky. Žalobkyně daň uhradila ještě před náhradním datem splatnosti. Není pochyb o tom, že jí nebylo povoleno posečkání úhrady daně, ale pouze posečkání úhrady úroků z prodlení. Ani důvod dle bodu 4 čl. III. 3. A tak nebyl naplněn. Rozšíření předmětného důvodu i na posečkání příslušenství daně by postrádalo smysl, neboť i zde platí, že se ospravedlnitelnost důvodu prodlení posuzuje zpětně ke dni splatnosti či náhradní splatnosti daně. Pokud žalobkyně neměla potíže daň v náhradním termínu splatnosti (či ještě před ním) uhradit, nemůže se nyní dovolávat důvodu prominutí příslušenství dle 4 čl. III. 3. A Pokynu.
31. Při posuzování důvodů prominutí příslušenství daně není relevantní, že žalobkyni bylo posečkáno s úhradou úroku z prodlení. V řízení o posečkání totiž v souladu s § 156 odst. 1 písm. a) daňového řádu mohla být zohledněna (a byla) aktuální nepříznivá hospodářská situace žalobkyně. Při prominutí úroků z prodlení však tato okolnost nehraje roli, neboť se nevztahuje k okamžiku, kdy vzniklo prodlení s úhradou daně (§ 259b odst. 2 daňového řádu), tj. k okamžiku původní či náhradní splatnosti daně. Nelze ji proto podřadit pod žádný z ospravedlnitelných důvodů pro prominutí úroku výslovně uvedených v Pokynu, ani pod důvod v Pokynu neuvedený.
32. Stejně tak nelze v řízení o prominutí úroku podle § 259b daňového řádu zohledňovat důvody, které vedly správce daně k prominutí penále. Důvody prominutí penále jsou v § 259c daňového řádu vymezeny jiným způsobem (např. součinnost se správcem daně, výjimečnost porušení povinností) než důvody pro prominutí úroků z prodlení dle § 259b daňového řádu.

33. Námitky tak nejsou důvodné.

V. Závěr a náklady řízení

34. Soud tak na základě všech výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
35. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 24. října 2022

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu